

את הדברים האלה דבר ד' אל כל קהלתכם בטר מתוך האש העצום והעצבול קול גדול ול' א יסוף ויכתבם על שני לח' ת אבנים ויחגם אלי: (יט) ויהי בשמעכם את הקול מתוך הח' שכן ויהר ב' ער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם: (כ) ות' אמרו הן נראנו ד' אל קינו את פב' דו ואת גדלו ואת ק' לו שמענו מתוך האש היום הנה ראינו כי ידבר אל קים את האדם וחי: (כא) ועתה למה נמות כי ת אכלנו האש והד' הגד' לה ה' את אים י ספיים אנונו לשמ' ע את קול ד' אל קינו עוד ונתנו: (כב) כי מי כל בשר אשר שמע קול אל קים חיים מדבר מתוך האש כמ' נ וחי: (כג) קרב אתה ושמע את כל אשר י' אמר ד' אל קינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר ד' אל קינו אליך ושמענו ונשינו: (כד) ולשמע ד' את קול דבריכם בדרךכם אלי וי' אמר ד' אלי שמעתי את קול דברי העם הנה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו: (כה) מי יתן ונה' לבכם זה להם ליראה א תי ולשמ' ר את כל מצותי כל הנשים למען ייעב להם ולביהם לע' לם: (כו) לך אס' ר להם שובו לכם לאהליכם: (כז) ואתה פ' ה צמ' ד עמדי ונדברה אליך את כל המצוה והנשיים והמשפטים אשר תלמדם ועשו כאנך אשר אני כי נתן להם לרשתה:

שמות פרק ט

ומ' שה' יקח את הא' ה' ונטה לו מחוץ לפתחה ויחזק מן הפתחה ויקרא לו א' ה' מוצד ונהיה כל מבקש ד' יצא אל א' ה' מוצד אשר מחוץ לפתחה: ונהיה בצאת מ' שה' אל הא' ה' יקומו כל העם ויבבו איש פתח אהליו והפיטו אחרי מ' שה' עד ב' או נא' הלה: (ט) ונהיה ב' א מ' שה' נא' הלה יכד עמוד העצום וצמד פתח הא' ה' ודבר עם פ' שה': (י) ונראה כל העם את עמוד העצום ע' מו פתח הא' ה' וקם כל העם והשתחוה איש פתח אהליו: (יא) ודבר ד' אל מ' שה' פנים אל פנים באשר ידבר איש אל רעהו וישב אל הפתחה ומשורחו יהושע בן נון בער ל' א ימילש מתוך הא' ה' ל: (יב) וי' אמר מ' שה' אל ד' ה' ראה אתה א' מ' אל' העל את העם הנה אתה ל' א והדעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתני כלשם וגם מצאת חו בציני: (יג) ועתה אם נא מצאתי חו בציניך הודעני נא את דרכך ואדענ' למען אמצא חו בציניך ויראה כי עמך הווי הנה: (יד) וי' אמר פני ילכו ונתנה תי לך: (טו) וי' אמר אליו אם אין פניך ה' לכים אל העלנו מזה: (טז) ובהם ידע אפוא כי מצאתי חו בציניך אני ועמך הלא בלבתי עמנו ונבלינו אני ועמך מקל העם אשר על פני האדמה: (יז) וי' אמר ד' אל מ' שה' גם את הנדבר הנה אשר דברת אעשה כי מצאת חו בציני ואדענ' כלשם: (יח) וי' אמר הראני נא את כב' דנ: (יט) וי' אמר אני אעביד כל סוכי על פניך וקראתי בשם ד' לפניך ות' את אשר אע' ו ורחמתי את אשר ארדמ: (כ) וי' אמר ל' א תוכל לקרא' ת את פני כי ל' א יראני האדם נסי: (כא) וי' אמר יק' נק ונה' מקום אמי ונצבת על הצור: (כב) ונה' בצב' ר פב' ד' ושמתי בנקרת הצור ושכ' תי כפי עלית עד עברי: (כג) ונקסר תי את פפי וראית את אח' רי ופני ל' א יראו: ס

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מט עמוד ב

א"ר שמעון בן עזאי כו'. חגי, שמעון בן עזאי אומר: מצאתי מגלת יוחסין בירושלים, .. וכתוב בה: מנשה הרג את ישעיה. אמר רבא: מידן דייניה וקטליה, אמר ליה, משה רבך אמר: +שמות ל"ג+ כי לא יראני האדם וחי, ואת אמרת: +ישעיהו ו' + ואראה את ה' יושב על כסא רם ותשא! משה רבך אמר: +דברים ז' + מי כה אלהינו בכל קראנו אליו, ואת אמרת: +ישעיהו נה+ דרשו ה' בהמצאו! משה רבך אמר: +שמות כ"ג+ את מספר ימך אמלא, ואת אמרת: +מלכים ב' כ" + והוספתי על ימך חמש עשרה שנה! אמר ישעיה: ידענא ביה ולא מקבל מה דאימא ליה, ואי אימא ליה אישויה מיד, אמר שם איבלע בארזא. אתויה לארזא תסרוה, כי מטא להדי פומא נח נפשיה, משום דאמר: +ישעיהו ו' + ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב. מכל מקום קשו קראי אהודי! ואראה את ה' - כדתיא: כל הבריאים נסתכלו באספקלריא שאינה מאירה, משה רבינו נסתכל באספקלריא המאירה.

מדרש תנחומא (נוכח) פרשת במדבר סימן כ

ואתה מצא שכל שכטו של לוי הוא ממועט, ולמה היה ממועטין, שהיו רואין את השכינה, ואף כשעלו ישראל מן הגולה לא מצאו מהן שהיו ממועטין, שנאמר ואבינה בעם ובכספים ומבני לוי לא מצאתי שם (עזרא ח טו), אמר הקב"ה בעולם הזה היו מתכלין על שהיו רואין את כבודי, שנאמר כי לא יראני האדם וחי (שמות לג כ), אבל לעולם הבא כשאחזיר שכינתי לציון, אני נגלה בכבודי על כל ישראל ורואים אותי חיים לעולם, שנאמר כי עין בעין יראו (ישעיה נב ח), ולא עוד אלא מראים את כבודי זה לזה באצבע, ואומרים כי זה אלהים אלהינו (תהלים מח טו), ואומר ואמר ביום ההוא תהו אלהינו זה קונו לו [וישיענו] זה ה' קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו (ישעיה כה ט).

מוסר אביק \ יראה

ה.

מקור יראה ד' הוא מצטייר בעומק הנשמה, מפני ההרכבה הנפלאה של שני ההפכים אשר בהשגחה האלהית: העדר הידיעה המוחלטת במהות האלהות, וודאות הידיעה במציאות השלמה. והתמזגות נפלאה של שני ערכים אדיריים הפכיים מאיימת היא מאד. "והנורא זה יעקב שאמר מה נורא המקום הזה" (ב). וחוא איש תם יושב אהלים, אהל אברהם ואהל יצחק (ג) המתמזג בתפארת ישראל (ד). "הדר חכמה יראה" (ה). שלילת הידיעה היא מוכרחת, מפני שכל ידיעה היא מטשטשת את הידוע, כשם שהיא מבררת אותו, מפני הטשטוש הנמצא במדע האדם, וה"ה בכל מדע של כל הויה מוגבלת שיש לה ראשית. ועצם החיים הרי הם היחש האלהי של ההויה, וזה אצור בידיעה הנעלמת, הנתפסת רק ברעותא דליבא (ו). היותר כמוסה. ואי-אפשר לה להיות מוגלמת בידיעה מובלטת, מפני שתתטשטש ע"י ההגבלה, ובזה יבוטל קשר המציאות. ע"כ אי-אפשר לשום הויה שתתפוס את ההויה האלהית, כדי שלא תתבטל מציאותה, ותכלית הידיעה ממשכת החיים וההויה, שאין בינה ובין מקור חיי החיים והויה האלהית שום מסך מבדיל, - שום דבר חוצץ, הוא דוקא מה שלא נדע (ז), כלומר לא הציור של העדר ידיעתנו, כי-אם עצמותה של שלילת הידיעה, שבתשכה העליון עצמות הידיעה האמתית מונחת היא בלא שום מגע יד מוגבלת, הממעטת את דיוקנה. הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם ד' (ח).